

II List do Tymoteusza

Rozdział 1

1. Paweł, Apostoł Jezusa Chrystusa przez wolą Bożą, według obietnice żywota, który jest w Chrystusie Jezusie: 2. Tymoteuszowi, namilszemu synowi, łaska, miłosierdzie, pokój od Boga Ojca i Chrystusa Jezusa Pana naszego. 3. Dziękuję Bogu, któremu służę z przodków w czystym sumnieniu, iż bez przestanku ciebie wspominam w prośbach moich w nocy i we dnie, 4. żądając cię widzieć, pamiętając na łzy twoje, abym był radości napełnion, 5. przywołując na pamięć onę wiarę, która jest w tobie nieobludna, która i mieszkała pierwaj w babce twojej, Loidzie, i w matce twojej, Eunicyjej, a jestem pewien, że i w tobie. 6. Dla której przyczyny napominam cię, abyś wzniecał łaskę Bożą, która jest w tobie przez włożenie rąk moich. 7. Abowiem Bóg nie dał nam ducha bojaźni, ale mocy i miłości, i trzeźwości. 8. Nie wstyduj się tedy świadectwa Pana naszego ani mnie, więźnia jego, ale pospołu pracuj z Ewanielią wedle mocy Boga: 9. który nas wybawił i wezwał wezwaniem swym świętym, nie według uczynków naszych, ale według postanowienia swego i łaski, która nam jest dana w Chrystusie Jezusie przed czasy wiekuistemi. 10. A objawiona jest teraz przez oświecenie zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa, który śmierć skaził, a żywot oświecił i nieskazitelność przez Ewanielią, 11. w której ja postanowiony jestem kaznodzieją i Apostołem, i nauczycielem Poganów. 12. Dla której przyczyny to też cierpię, ale się nie wstydam, bo wiem, komum uwierzył, i pewienem, iż mocen jest zwierzonej rzeczy mojej strzec do onego dnia. 13. Miej wzór zdrowych słów, któreś ode mnie słyszał w wierze i w miłości w Chrystusie Jezusie. 14. Strzeż dobrej rzeczy zwierzonej przez Ducha Ś. który w nas mieszka. 15. Wiesz to, iż się odwrócili ode mnie wszyscy, którzy są w Azyjej: z których jest Figellus i Hermogenes. 16. Niech da Pan miłosierdzie Onezyforowemu domowi, iż mię często ochłodził i łańcucha się mego nie wstydził, 17. ale przyszedszy do Rzymu, barzo mię pilnie szukał i znalazł. 18. Niech mu Pan da, aby znalazł miłosierdzie u Pana w on dzień. A jako mi wiele usługował w Efezie, ty lepiej wiesz.

Rozdział 2

1. Ty tedy, synu mój, zmacniaj się w łasce, która jest w Chrystusie Jezusie, 2. a coś słyszał ode mnie przez wiele świadków, toż zalecaj wiernym ludziom, którzy sposobni będą i inszych uczyć. 3. Pracuj jako dobry żołnierz Chrystusa Jezusa. 4. Żaden, służąc żołnierską Bogu, nie wikie się sprawami świeckimi, aby się temu podobał, któremu się udał. 5. Bo i który na placu się potyka, nie bierze wieńca, ażby się przystojnie potykał. 6. Oracz, który pracuje, ma naprzód owocu zażywać. 7. Rozumiej, co mówię, bo da tobie Pan we wszystkim wyrozumienie. 8. Pamiętaj, iż Pan Jezus Chrystus powstał z martwych, z nasienia Dawidowego, wedle Ewanieliej mojej, 9. w której cierpię aż do więzienia jako złoczyńca: ale słowo Boże nie jest związane. 10. Przeto wszystko cierpię dla wybranych, aby i oni zbawienia dostąpili, które jest w Chrystusie Jezusie z chwałą niebieską. 11. Wierna mowa: Abowiem jeśliśmy spółumarli, spół też

żyć będziemy, **12.** jeśli ucierpiemy, spół też królować będziemy, jeśli się zaprzemy i on się nas zaprzy, **13.** jeśli nie wierzymy, on wiernym zostawa, zaprzec samego siebie nie może. **14.** To przypominaj, oświadczając przed Panem. Nie spieraj się słowy, bo się ninacz nie przygodzi, jedno na wywrócenie słuchających. **15.** Staraj się pilnie, abys się zstawił doświadczonym Bogu, robotnikiem nie zawstydzonym, dobrze rozbierającym słowo prawdy. **16.** A bezbożności i próżnomowności strzeż się, abowiem wielce pomnażają się ku niepobożności, **17.** a mowa ich szerzy się jako kancer: z których jest Hymeneusz i Filetus, **18.** którzy od prawdy odpadli, powiedając, iż się już stało zmartwychwstanie, i wywrócili wiarę niektórych. **19.** Aleć mocny stoi grunt Boży, mając tę pieczęć: Zna Pan, którzy są jego i: Niech odstąpi od niesprawiedliwości wszelki, który mianuje imię Pańskie! **20.** Lecz w wielkim domu nie tylko są naczynia złote i srebrne, ale też drzewiane i gliniane, niektóre ku uczciwości, a niektóre ku zelżywości. **21.** Jeśliby się tedy kto od tych oczyścił, będzie naczyniem ku uczciwości poświęconym i użytecznym Panu, zgotowanym na wszelką sprawę dobrą. **22.** A młodzieńskich chciwości chroń się, a naszladuj sprawiedliwości, wiary, nadzieje, miłości i pokoju z tymi, którzy wzywają Pana z czystego serca. **23.** A wiaruj się gadek głupich i bez umiejętności, wiedząc, iż rodzą zwady. **24.** A słudze Pańskiemu nie trzeba się wadzić, ale układnym być ku wszystkim, sposobnym ku nauczaniu, cierpliwym, **25.** w cichości strofującym te, którzy się sprzeciwiają prawdzie, azaby im kiedy dał Bóg pokutowanie ku poznaniu prawdy **26.** i upamiętali się od sideł diabelskich, który je w więzieniu dzierży ku wolej jego.

Rozdział 3

1. A wiedz to, iż w ostatnie dni nastaną czasy niebezpieczne. **2.** Będą ludzie sami siebie miłujący, chciwi, hardzi, pyszni, bluźnierze, rodzicom nieposłuszni, niewdzięczni, złościcy, **3.** bez miłości przyrodzonej, bez pokoju, potwarcy, niepowściągliwi, nieskromni, bez dobrotności, **4.** zdrajce, uporni, nadęci i rozkoszy więcej miłujący niżli Boga, **5.** mając wprowadzie pozór pobożności, lecz się mocy jej zapierający. I tych się chroń. **6.** Abowiem z tych są, którzy wrywają się w domy i poimane wiodą niewiastki grzechami obciążone, które się dają uwieść rozmaitym pożądliwościom, **7.** zawsze się uczące, a nigdy ku wiadomości prawdy nie przychodzące. **8.** A jako Jannes i Mambres sprzeciwiali się Mojżeszowi, tak i ci się sprzeciwiają prawdzie, ludzie rozumu skażonego, odrzuceni z strony wiary. **9.** Aleć więcej nie wskórają, abowiem ich szaleństwo jawne będzie wszystkim - jako i onych było. **10.** Lecz ty dostąpiłeś mojej nauki, ćwiczenia, przedsięwzięcia, wiary, wytrwania, miłości, cierpliwości, **11.** przeszladowania, ucisków, jakie mię potkały w Antiochijej, w Ikonijej i w Listrach, jakim przeszladowania podejmował: a ze wszystkich mię Pan wyrwał. **12.** I wszyscy, którzy chcą pobożnie żyć w Chrystusie Jezusie, przeszladowanie będą cierpieć. **13.** A źli ludzie i zwodnicy pomnożą się w gorsze, błędząc i w błąd wwodząc. **14.** Lecz ty trwaj w tym, czegoś się nauczył i zwierzonoc się, wiedząc od kogoś się nauczył **15.** a iż z dzieciństwa umiesz pisma święte, które cię mogą wyćwiczyć ku zbawieniu przez wiarę, która jest w Chrystusie Jezusie. **16.** Wszelkie Pismo od Boga natchnione jest pożyteczne ku

nauczaniu, ku strofowaniu, ku naprawieniu, ku ćwiczeniu w sprawiedliwości, **17.** aby człowiek Boży był doskonały, ku wszelkiej sprawie dobrej wyćwiczony.

Rozdział 4

1. Oświadczam się przed Bogiem i Jezusem Chrystusem, który będzie sądził żywe i umarłe, przez przyszcie jego i królestwo jego: **2.** przepowiadaj słowo, nalegaj w czas, nie w czas, karz, proś, łaj, z wszelką cierpliwością i nauką. **3.** Abowiem będzie czas, gdy zdrowej nauki nie ścierpią, ale według swoich pożądliwości nagromadzą sobie uczycielów, mając świerzbujące uszy, **4.** a od prawdy słuchanie odwrócą, a ku baśniam się obrócą. **5.** Ale ty czuj, we wszystkim pracuj, sprawuj uczynek ewangelisty, usługowanie twoje wypełniaj, bądź trzeźwym. **6.** Bo mnie już ofiarować mają i czas rozwiązania mego nadchodzi. **7.** Potykaniem dobrym potykałem się, zawodum dokonał, wiarę zachował. **8.** Na ostatek odłożon mi jest wieniec sprawiedliwości, który mi odda Pan, sędzia sprawiedliwy, w on dzień: a nie tylko mnie, ale i tym, którzy miłują przyszcie jego. **9.** Śpiesz się, abyś do mnie rychło przybył. Abowiem Demas mię opuścił, umiłowawszy ten świat, i poszedł do Tesaloniki, **10.** Krescent do Galacyj, Tytus do Dalmacyj. **11.** Łukasz sam jest ze mną. Marka weź i przyprowadź z sobą, bo mi jest pożyteczny ku posłudze. **12.** A Tychika posłałem do Efezu. **13.** Opończą, którąm zostawił w Troadzie u Karpa, gdy przydziesz, przynieś z sobą, i księgi, a zwłaszcza pargaminy. **14.** Aleksander mosiężnik wiele mi złego pokazał: odda mu Pan według uczynków jego; **15.** którego się i ty strzeż, abowiem barzo się sprzeciwił słowom naszym. **16.** W pierwszej obronie mojej żaden przy mnie nie stał, ale mię wszyscy opuścili: niechaj im nie będzie poczytano. **17.** Ale Pan stał przy mnie i umocnił mię, aby się przez mię przepowiadanie wypełniło a iżby usłyszeli wszyscy Pogani: i jestem wyrwan z paszczyki lwiej. **18.** Wybawił mię Pan od wszelakiego uczynku złego i zachowa do królestwa swego niebieskiego - któremu chwała na wieki wieków. Amen. **19.** Pozdrów Pryszkę i Akwilę, i dom Onezyforów. **20.** Erastus został w Koryncie, a Trofima-m zostawił w Milecie chorego. **21.** Spiesz się, abyś przyszedł przed zimą. Pozdrawiają cię Eubulus i Pudens, i Linus, i Klaudia, i bracia wszyscy. **22.** Pan Jezus Chrystus z duchem twoim. Łaska z wami. Amen.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuity, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.